

Kázání Růžďka 5.1.2024

S pohledem upřeným na Ježíše

Vstup 621,1

Introit: Žalm 19

Píseň 245

Modlitba

Čtení: Exodus 13, 17-22

Píseň 715

Text kázání: Židům 12, 1-4

Milí přátelé, bratři a sestry,

na Silvestra jsme vytáhli pro náš sbor heslo na tento rok 2025: **Vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše.**

O vytrvalostním běhu by mohli možná lépe mluvit ti, kteří vytrvalostní běh absolvují. Jaké při takovém běhu přicházejí krize? Kolikrát člověk už nemůže? Kolikrát to chce vzdát? A co v té chvíli pomáhá krizi překonat? Možná to mají různí běžci různě. Je třeba samozřejmě doplňovat energii, aby neochabovali síly. Možná trochu zpomalit, aby se člověk nezavařil. Rozložit si síly. A tak je důležité určitě pomyslet i na cíl. Musím to zvládnout. Už jen kousek. To dám!

Podobné je to i v tom duchovním vytrvalostním běhu. Ten verš pokračuje, **vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.** Když se budeme „dívat“ na Krista, tak to je jako dívat se do cíle. Nebo spíše, když se Ježíšem necháme vést, jistě do cíle doběhneme.

V tom prvním čtení jsme četli o tom, jak se nechali Bohem vést Izraelci na poušti. **Ve dne je vedl oblakový sloup a v noci jim svítil na cestu sloup ohnivý.** A když sloup zastavil, tu se utábořili. A když se dal do pohybu, tu se dali do pohybu za ním. Stále tedy měli upřený pohled na ten sloup. A ten, který se vzdálil z tábora natolik, že neviděl sloup, ten se mohl lehce ztratit, když se sloup dal pak do pohybu. Jak je důležité i pro nás, neztratit Krista z dohledu. **Bůh tehdy vodil Izraelce pro jejich nedověru po poušti 40 let.** 40 let se neposunuli k cíli, díky tomu, že byli neposlušní, a protože pochybovali. A tak někdy vedení sloupem oblakovým nebo ohnivým bylo ze strany na stranu, sem tam a zase zpět. A mohlo se tedy zdát nelogické. Někdy i nám se Boží vedení může zdát nelogické. Proč to dělat, jak Bůh ukazuje, když se zdá logičtější jiné řešení? Přesto však je dobré a důležité nechat se Bohem vést, protože On ví, co je pro nás to nejlepší. Potřebujeme se především pokořit, být citliví na Boží vedení a být poslušní, nezhášet a nezarmucovat Božího Ducha. Proč? Abychom se posunovali ve víře a taky blíže k cíli. A abychom k tomu cíli taky došli.

A co je tím cílem? Pro Izraelce to byla země zaslíbená. Pro nás je zemí zaslíbenou samozřejmě věčný život v Božím království. A Ježíš touží po tom, abychom do tohoto cíle doběhli. Tzn., **abychom zůstali Kristu věrní, drželi se Ho, tzn., zachovali si víru až do konce.** A Ježíš pro nás v tom běhu víry může být tím nejlepší a nejuvěrnějším fanouškem, kvůli kterému prostě chcete vyhrát, abyste Mu udělali radost. Anebo je spíše trenérem, motivátorem, který vás hecuje, že to prostě dáte. A víte, co je na tom nejlepší? Že On není nějaký trenér, který tomu nerozumí, který nic nedokázal. On je naopak trenér, který běžel ten nejtěžší závod na světě před vámi a vyhrál ho. On je ten, který běžel na hranici sebeobětování, nebo spíše za hranici sebeobětování, a tak nám není jen trenérem, ale také velkým vzorem. A když to dokázal On, pak to s jeho koučingem dokážeme přece i my!

Ten běh víry, bratři a sestry, ovšem není jen vytrvalostním během, ale tak trochu i během orientačním. A k orientačnímu běhu potřebujete **mapu a buzolu.** V orientačním běhu je to tak, že vás s mapou a buzolou vypustí do neznámého terénu a vy s jejich pomocí se máte orientovat, kudy běžet k jednotlivým stanovištím a pak k cíli. Náš život, to je takový neznámý terén, kterým musíme projít. Ovšem snadno člověk může zabloudit a minout se cíle. Minutí cíle znamená neběžet podle mapy. **A k té mapě by se dala přirovnat Bible. Boží slovo.**

Neřídíme-li se podle Božího slova, pak se míváme cíle. Minutí cíle je synonymem pro slovo hřích. A tak je dobré mít v rukách, nebo spíše lépe v srdci, mapu Božího slova. V tom orientačním běhu ovšem je ta mapa málo. Potřebujete ještě buzolu. A když doběhnete na stanoviště, tak na něm máte napsáno, jaký úhel máte na té buzole nastavit, abyste běželi tím správným směrem k dalšímu stanovišti, potažmo k cíli. **Nastavenou buzolu pak přiložíte k mapě a tím získáte směr, kam dál běžet.** Co je pro nás buzola v tom duchovním běhu? Řekl bych, že modlitba v Duchu svatém. Jinými slovy živý vztah s Pánem Ježíšem. A to není jen mé mluvení v modlitbě, ale také naslouchání. Je zde ale zase otázka. Stačí orientačnímu běžci pouze buzola bez mapy? Je mu také k ničemu. Jedno bez druhého je běžci k ničemu. A křesťan, který se jen modlí, ale nezná a nebuduje se v Božím slově, tak je vlastně ztracen. A bez mapy Božího slova jen stěží porozumíme Boží vůli a Božím plánům. A bylo mnoho křesťanů, kteří se nebudovali Božím slovem a nakonec se ztratili ve světě. A zase naopak člověk, který zná Bibli nazpaměť, ale nepoznal Pána Ježíše osobně, pak také stěží dojde k cíli. Navíc se z něj stává moralista, zákoník, člověk tvrdého srdce, který nezná co je to Boží milost a tak ji nemůže mít pro sebe ani pro druhého.

A tak, bratři a sestry, potřebujeme obojí. **Máme-li vytrvat v běhu, jak nám je uloženo, pak s pohledem upřeným na Ježíše.** To je heslo a jistě také vůle pro náš sbor na tento nový rok. Vezměme ho tedy vážně. Ježíš je Slovo Boží a skrze vztah s Ním, skrze modlitbu nám Duchem svatým osvěcuje mapu Božího slova. Potřebujeme se tedy budovat Božím slovem a prohlubovat svůj vztah s Pánem Ježíšem. To je výzva pro tebe i pro mne na tento rok. Vezměme to vážně, ať se posuneme a můžeme růst. A nejen to. K běhu víry potřebujeme i to, co je psáno v tom prvním verši: **Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.** Obklopení zástupem svědků to je společenství víry. Společenství těch, kteří nás do Božího království předešli, ale také společenství, které máme mezi sebou. Buďme navzájem sobě svědky víry a taky buďme si navzájem oporou. V tom je síla společenství. Jistě jste slyšeli, když třeba naše biatlonistky říkaly, že je lepší jet s někým, než sám. Dva se hecují, podporují. Běžíme společně ke stejnému cíli a tak se vzájemně podporujeme.

A odhazujme také, jak je dále psáno, **přítěž i hřích**, vyznávejme se Pánu ze svých vin, ať nám je lehčeji. A když přesto budete ochabovat při těžkostech všelijakých zkoušek života? Pak máme napsáno: **Myslete na to, co všecko on (Kristus) musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu.**

Bratři a sestry, Kristus je uprostřed nás, tak jako byl ohnivý nebo oblakový sloup uprostřed Izraelců. Vnímejme Krista uprostřed nás a nechme se jím vést. Spoléhejme na něj a budeme žít. Je naším závazkem, abychom jeden druhému byli oporou, abychom jeden druhého podpírali na cestě k cíli. Zároveň se ale dívejme všude okolo, abychom mohli na tu cestu přibrat ještě další. Stojí to za to. Amen.

Modlitba

Píseň 707

Slovo poslání: 1. Korintským 9, 4-27

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dar yi přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen.

Píseň 719